

§ 22. Ethvert vidne afhøres for sig og bør i reglen ikke påhøre forklaringer af andre vidner eller af parterne.

Stk. 2. Vidner, hvis udsagn står i modstrid med hinanden, kan efter parternes begæring eller rettens beslutning stilles mod hinanden.

Stk. 3. Vidner afhøres af retsformanden, i kriminelle sager dog af anklageren, hvis vidnet er begæret indkaldt af denne. Retsformanden kan tillade bisidderen at foretage afhøringen.

Stk. 4. Ethvert af rettens medlemmer, parterne, anklageren, bisidderen eller rettergangsfuldmægtigen er berettiget til, når afhøringen er foretaget, at stille vidnet yderligere spørgsmål.

§ 23. Under et vidnes afhøring bør det iagttages:

- 1) at vidnet så vidt muligt foranlediges til at udtale sig i sammenhængende orden om de punkter, angående hvilke det udspørges,
- 2) at det bringes på det rene, hvorvidt vidnets forklaring støtter sig til egen iagttagelse, og
- 3) at spørgsmål, hvorved der foreholdes vidnet omstændigheder, som først skal godtgøres ved dets svar, så vidt muligt undgås.

G. Udgifter i forbindelse med retssagers behandling.

§ 24. Ministeren for Grønland kan fastsætte regler om godtgørelse til vidner samt om afholdelse af andre udgifter i forbindelse med retssagernes behandling.“

7. I kap. 3, § 1, stk. 2, ændres „Nord- og Østgrønland“ til: „Grønland“.

8. Kap. 3, § 5, affattes således:

„**§ 5.** Sagen indledes med, at en stævning med to genparter indsendes til formanden for vedkommende ret, der forsyner den med påtegning om datoen for modtagelsen og påser, at den er forskriftsmæssig, og i modsat fald foranlediger den fuldstændiggjort.

Stk. 2. Myndighederne vejleder på begæring sagsøgeren med hensyn til stævningens udfærdigelse.

Stk. 3. Lider stævningen af sådanne

mangler, at den efter retsformandens skøn er uegnet til at danne grundlag for sagens videre behandling, og kan disse mangler ikke afhjælpes efter reglerne i stk. 1 og 2, underrettes sagsøgeren om, at sagen ikke kan fremmes. Ønsker sagsøgeren at klage over afgørelsen, sender kredsdommeren hurtigst muligt sagen til landsdommeren.

Stk. 4. Retsformanden forsyner stævningen og stævningssenparterne med påtegning om tid og sted for sagens foretagelse og drager omsorg for, at stævningen først forkynedes for sagsøgte og derefter for sagsøgeren.“

9. Efter kap. 3, § 5, indsættes:

„**§ 5 a.** Hvis retsformanden skønner, at der er trang dertil, kan han indkalde parterne til forberedende retsmøde, hvori domsmænd ikke medvirker.

Stk. 2. Såfremt sagsøgte under retsmødet ikke rejser indsigelse mod sagsøgerens påstand, kan retsformanden afgøre sagen ved dom uden domsmænds medvirken. Forliges sagen, foretages tilførsel herom til retsbogen.“

10. Kap. 3, § 10, stk. 1 og 2, affattes således:

Udebliver den lovligt tilsagte sagsøger fra det berammede retsmøde, kan sagen dog fremmes til afgørelse af tvisten, medmindre han bør afhøres, eller der bør gives ham lejlighed til at ændre påstanden, eller det af andre grunde findes overvejende betænkeligt at afgøre sagen på det foreliggende grundlag. I så fald kan retten bestemme, at sagen skal udsættes til fornyet tilsigelse af parten eller til afhøring af ham ved hans hjemting. Sådant afhøring foretages af kredsdommeren uden medvirken af domsmænd.

Stk. 2. Udebliver sagsøgeren herefter, afsiges dom i sagen på det tilvejebragte grundlag.

Stk. 3. Skønnes en udsættelse af sagen formålsløs, og kan tvisten ikke afgøres på det foreliggende grundlag, kan retten ved dom afvise at behandle sagen. Dommen afsiges af retsformanden uden medvirken af domsmænd.“

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4.*

11. Kap. 3, § 13, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Der kan under domsforhandlingen indgås forlig. Forlig tilføres retsbogen.“